

Az elveszett lufi és a sárkány

Volt egyszer egy kisfiú, annak volt egy lufija és egy sárkánya, ami különleges volt. Azért volt más a sárkány, mert nagyobb volt mint a többi. Ezenkívül volt a kisfiúnak 3 lufija, amik narancssárgák voltak, és azok is tudtak beszélni.

Egy nap az történt, hogy a lufik a piros kivételével elvesztek a szobájából. Másnap a kisfiú, sárkány és a piros lufi keresni kezdték a többit. Felkutatták a várost és eljutottak a vidámparkig.

Majd a kisfiú fel akart ülni az óriáskerékre. Szerette volna kifizetni a menetet, és mikor fölült meglátta a levegőben a piros lufit és a sárkányt.

Elváltak egymástól a levegőben egyik jobbra másik balra szállt, eljutottak a felhőkig és találkoztak a mosolygós sajtboldnál, aki megkérdezte tőlük:

- Mi szél hozott benneteket ide ?

Ők erre ezt válaszolják:

- Elengedett bennünket a gazdánk.

- Nyugodtan egyetek belőlem, hiszen úgyis sajtból vagyok ! - válaszolja a hold.

- Én héliumra vagyok éhes ! - mondja a lufi.

- Én pedig oxigénre ! – szól közbe a sárkány.

Az óriáskerék elindult és a kisfiú eljutott a legmagasabb pontig, a holdig. Ekkor a hold őt is megkínálta és adott egy darabot magából. A gyerek azt mondogatta magában : Bárcsak visszakapná a három narancssárga lufiját !

Becsukta a szemét, harapott egy nagy falatot a sajtból . Mire kinyitotta a szemét , addigra ott termett a három gyönyörű narancssárga lufi.

- Ti hogy kerültetek ide ?

- Nem tudjuk, csak úgy idekerültünk – válaszolták.

Úgy megőrültek egymásnak, hogy egymásba kapaszkodva elindultak a föld irányába.

Süllyedtek, süllyedtek ...süllyedtek közelegetek a talajhoz és ekkor meglátták a kisfiú szobájának ablakában a piros léggömböt és a sárkányt, akik arra vártak , hogy engedjék be őket.

Amikor mindenki újra együtt volt a szobában mindenki elmesélte az élményét a holddal.

inta:
Moser Rudolf
és
Desseffy Mária